

FRAN. BALDWINI I.C.

RELATIO AD HEN-
RICVM ANDIVM DVCEM MA-
GNVM.

Latini Pacati Panegyricus ad Theodosium A.

Eumenij oratio de Scholis.

Eiusdem Balduini annotationes in vtramque ora-
tionem.

Eiusdem explicatio l. si Pacto C. de Pact.

PARISIIS,

Apud Michaëlem Sonnum, via Iacobæa,
sub scuto Basiliensi.

1570.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ILLVSTRISS. PRINCIPI
HENRICO FRANCO, ANDIVM
DVCI MAGNO, FILIO FRATRIQVE
Regis Christianis.

Fran. Balduinus. S. D.

V M & tuis literis, & iis, quibus me inter tuos Libellorum in tuo Prætorio magistros vltro retulisti, Codicillis inuitatus, Aurelia, secundo Ligeri huc properarem, libellos quosdam bonos & eruditos circumtuli, veteres dico Panegyricos, non iniucundæ illius meæ nauigationis iucundissimos comites: qui mihi nõ modò amenissimum littus Ligerinũ legenti suggererẽt, quod maiori cũ voluptate legerẽ: sed etiam veluti præirent sollicite quærenti, ecqua vel gratiarum actione, propter honorem mihi delatum, priuatim te salutarem, vel gratulatione publice te exciperem, in hac tua vrbe laureata veluti triumphantem, vel denique cohortatione incitarem deliberantem de tua Iuris Academia instauranda. Sic itaque in via mihi statim adfuerunt, qui præstarent, quod querebam, primum Ausonius cum sua Gratiarũ Actione ad Imp. Gratianũ: deinde Nazarius cũ suo Panegyrico ad Constantinũ de victo Maxerio, & Pacatus cum suo ad Theodosiũ de Maximo triumphantẽ: postremo Eumenius cũ sua Oratione de Scho

LATINI PACATI DREPANII

PANEGYRICVS ROMAE DICTVS

Imp. Theodosio Aug.

SI QVIS vnquam fuit, Imp. Auguste, qui te presente dicturus antè trepidauerit, eum profecto me esse, & ipse sentio, & his, qui consilium tuum participant, videri posse video. Nam cum te semper vltra omnes retro principes laudari oportuerit, nunc porro vltra quam alias predicatus es, in ea Vrbe conueniat dicendo celebrari, cuius & libertatè armatus asseruisti, & auxisti dignitatem togatus, quo tandem modo consequi maiestatem vtriusque vestrum oratione mea potero? hoc praecipue in tempore, quo ambo ita mutuo creuistis, vt nec tu fueris adhuc maior, nec illa felicior. Huc accedit auditor Senatus: cui cum difficile sit pro amore, quo in te praeditus est, de te satisfieri, tum difficilius pro ingenita atque haereditaria orandi facultate, non esse fastidio rudem hunc & incultum Transalpini sermonis horrorem, praesertim cum absurda sinistraeque iactantiae possit videri, his ostentare facundiam, quam de eorum fonte manantem in nostros vsque vsus deriuatio sera traduxit. Quibus equidem cogitatis adeo sollicitor, vt non eos tantum hodie arbitrer interesse, quos cerno: sed assistere obuersarique dicturo Catones ipsos, & Tullios, & Hortensios, omnesque illos oratores putem, qui me in posteris suis audiunt. Ita multiplici circumuentus metu, quasi pa-

longinque conuenient ciuitates. *A me gestarum rerum ordinem stilus omnis accipiet. A me argumentum Poëtica, à me fidem sumet Historia. Compensabo tibi istam Imp. iniuriam, si cum de te ipse nihil dixerim quod legendum sit, instruam quæ legantur.* Dixi.

EVMENII ORATIO DE SCHOLIS INSTAVRANDIS AD V. P. PRAESIDEM Gallia.

ERTVM habeo, vir Perfectissime, non quidem te, qui semper in omni genere dicendi, maxima facultate viguisti, sed circumstantium plerosque mirari, quòd ego, qui ab ineunte adolescentia, usque ad hunc diem nunquam isto in loco, dixerim, & quam tulumcumque illud est quod labore ac diligentia uideor consecutus, exercere priuatim, quàm in foro iactare, maluerim: nunc demum sero quodam tirocinio ad insolitum mihi tribunal aspi-rem, à quo ego me fateor, (quanquam sedes ista iusticia & ad agendum, & ad dicendum amplissima videretur) diffisum tamen ingenio, me ante hac abfuisse, & hoc ipso in tempore quamuis diuersissimum à contentione litium genus orationis habiturum, conscientia trepidatione reuocari. Ne quid igitur aut opinioni hominum dubium relinquam, aut interpretationi ex hac postulatione, quam de restituendis patriæ meæ Me-

FRAN. BALDVINVS, GVIL. LES-
RATIO PRÆSIDI, ET P. ERODIO
Propæt. Andeg. Iuriscons. S. D.

*V*bi relegerem Pacati & Eumenij Oratio-
nes, quas recudi iussi emendatas, vt sine labe,
quæ earum lectionem inquinabat, illi offerā-
tur. cui offerre contaminatas nefas esset, obi-
ter priuatimque libro meo aspersi quasdam,
vt occurrerent, annotatiunculas: sed eas sup-
primere instituebam: quia & in ea, quam nuper cum istis essem
vobiscum, informavi, Relatione ad Principem, pleraque deliba-
ui, quæ lectionem earum Orationum commendarent: & vereor,
vt hanc etatem professionemque minime deceat, leuioribus hu-
ius generis scholijs, (etsi hæc pro parergis habeam) operam dare,
malleque in Commentarijs Iuris nostri eam ponere. Neque
verò moror quod quidam occurrunt istud, In tenui labor, at te-
nuis non gloria.

Non enim laureolam in mustaceo querere soleo. Sed quia
tamen noluistis hanc qualemcumque appendicem perire: ecce,
ad vos eam refero, quos habeo & socios & auctores Relatio-
nis illius nostræ, & huius Antiquitatis humanitatisque idoneos
quoque iudices esse scio, viros literarum elegantia perpolitos non
minus quam Iuris intelligentia præstantes. Ceterum duo sunt,
quæ breuiter præfari iuuat, partim vt me excussem, partim vt
stipulantibus aliquid spondeam. Scitis, me, ex quo ex Germa-
nia in Galliam postremò reuersus sum, toto iam prope decennio,
publicis priuatisque tumultibus iactatū, toties & naufragium
fecisse & iacturam, vt si quid libellorum eripuerim, factum id
sit, quemadmodum olim Iulius Cæsar in tumultu, cum, vt ho-

FRAN. BALDVINI

I. C. EXPLICATIO L. SI PACTO.

C. DE PACT. EXCEPTA EX ORE DOCENTIS,

Andeg. IIII. Id Mart. MDLXX.

PARISIIS,

Apud Sebastianum Niuellium, sub Cico-
niis, via Iacobæa.

1570.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

2

AMPLISSIMO VIRO, CHRIST.
THVANO, I. C. MAGNO, ET SENAT. GALL.
Amplissimique Ordinis Præsidi max. Franciscus
Balduinus S. D.

EC Deus intersit, nisi dignus vindice
nodus
Inciderit, inquit olim bonus Poëta.
Quidni ergo in Actione, cui interfuit
gener tuus, vir ampliss. D. Phil. Hu-
raldus, Andium Ducis magni Can-
cellarius clarissimus & quæ eo au-
ctore à me suscepta est, implicata qui-
busdam nodosis Iuris questionibus, liceat nunc mihi te iudi-
cem appellare, quo nullus in Gallia iudex maior, nullus iuris
magis est intelligens, nullus ad Papiniani magni, qui & hîc
advocatur, vel acumen vel dignitatem propius accedit. Bre-
uior, fateor, disputatio est, quàm quæ tua amplitudine digna
sit. Sed clepsydrae in auditorio seruiendum fuit, & bre-
uiter propeanterque dicendum de re proposita: neque nunc
aut ea retractanda, aut pluribus fortasse verbis explicanda
fuit, quæ ad iudicium tuum, & sacram (ut loquun-
tur leges nostræ) cognitionem refertur: tamesi non nes-
ciam, lectori minus quàm auditori probari posse. Vbi enim
impetus actionis, quæ veluti anima orationis est, deest, quid
aliud muta scriptura est, quàm cadaver? Verùm fuit & alia